

نقش سپرده ارثی گونه‌های متعدد حیوانی در درماندگی آموخته شده

آیسان بیرامی ، دکترای عمومی دامپزشکی

Vm.dr.beyrami@gmail.com

چکیده

بر اساس دیدگاه سلیگمن ، فقدان قدرت کنترل بر موانع برای دستیابی به هدف موجب درماندگی آموخته شده آزمودنی می‌گردد. از طرف دیگر، سپرده ارثی گونه در قدرت کنترل موانع توسط آزمودنی‌ها تاثیر دارد. در این راستا این آزمایش با هدف نقش پیش‌آمادگی ارثی ارگانسیم در ابتلا به درماندگی آموخته شده آن انجام پذیرفت. جامعه آماری پژوهش شامل گونه‌های موش ، سنجاب و سگ بود. نمونه شامل یک آزمودنی از هر گونه بود که به روش در دسترس انتخاب شدند. متناسب با هر گونه رویه‌ی آزمایشی درمانده کننده طراحی گردید.

عامل درمانده کننده ارائه‌ی شوک الکتریکی به آزمودنی‌ها در دفعات سوم به بعد دسترسی به طعمه بود. هیچ کدام از آزمودنی‌ها در هیچ مرحله‌ای قادر به قطع شوک نبودند. پس از مرحله‌ی پنجم ارابه شوک ، واکنش آزمودنی‌ها در مقابل شوک الکتریکی بررسی گردید.

یافته‌ها نشان داد که آزمودنی موش پس از دریافت ۴ مرحله شوک، آزمودنی سنجاب پس از دریافت ۹ مرحله شوک و آزمودنی سگ پی از دریافت ۶ مرحله شوک درمانده شدند. در توجیه یافته‌های فوق می‌توان از نظریه پیش‌آمادگی استفاده کرد؛ به طوری که جایگاه آزمودنی در پیوستار از پیش‌آمادگی – عدم از پیش‌آمادگی مشخص می‌کند که آزمودنی کی درمانده شود. نتیجه اینکه آزمودنی‌های مستعد به درماندگی آموخته شده ، حتی در گونه‌ی انسان زودتر از دیگران درمانده می‌شوند.

کلید واژه: سپرده ارثی ، گونه‌های حیوانی ، درماندگی آموخته شده